

Frankrig og
Lande med
fransk Ret.

Forlydende et Lovforslag være under Udarbejdelse. Hvad de øvrige Lande angaar, er Forholdet det, at der de allerfleste Steder haves spredte Bestemmelser. Man er dog vistnok intet Steds, hvor en almindelig Lovgivning mangler, bleven staaende ved den sporadisk ydede Lovbeskyttelse, men er gennem Retspraksis naaet til ogsaa at ramme en Del Handlinger, der falde udenfor de spredte Loves Omraade. Vejene, man er gaaet, ere dog forskellige, hvad nogle Eksempler ville vise. I Frankrig hedder det saaledes i Code civil Art. 1382: »Tout fait quelconque de l'homme qui cause à autrui un dommage, oblige celui par la faute du quel il est arrivé à le réparer« og i Art. 1383: »Chacun est réponsable du dommage, qu'il a causé non seulement par son fait, mais encore par sa négligence ou par son imprudence«. Idet Forudsætningen for Anvendelsen af disse Bestemmelser alene er, at der foreligger en Krænkelse af en andens Ret, gør man Artiklerne anvendelige i alle Tilfælde, hvor der foreligger en Krænkelse af en Ejendomsret, være sig en materiel eller ideel som f. Eks. Retten til at gøre Forretning i Kraft af sit Firmas Anseelse. Eller man fortolker Artiklerne saaledes, at de overhovedet komme til Anvendelse, hvor Formueskade er lidt. Og hvor der dog paa særlige Omraader viser sig Trang til yderligere Beskyttelse, gives der da yderligere specielle Love. En Retsordning bygget paa disse Principper er kendt ikke blot i selve Frankrig, men i det hele i de Stater, hvis Retsordning er beslægtet med den franske (Italien, Belgien, Luxemburg, Monaco m. fl.).

England og
Lande med
engelsk Ret.

I England og i Lande med angelsaksisk Ret naar man derimod Beskyttelsen ud fra Synspunktet »Beskyttelse af Publikum«. Handlinger, ved hvilke Publikum f. Eks. kan forledes til den Antagelse, at Forretning eller Varer vedrøre en anden end den virkelige Forretningsindehaver, betragtes saaledes som indeholdende en Krænkelse af Publikum og anses derfor for retsstridige. Ja, ud fra dette Hensyn til Publikum erklæres endog Aabenbarelse af Forretnings- og Driftshemmeligheder for retsstridige. Og tiltrænges der en herudover gaaende Beskyttelse, gives den ved speciel Lov, jfr. f. Eks. Loven af 4. Avgust 1906.

Idet det foran er paaavist, hvor langt dansk Ret (Lovgivning og Retspraksis) gaar i den her omhandlede Henseende, vil det endnu have Interesse at undersøge, dels hvilke særlige Former af illoyal Konkurrence de mere almindelige Love og Lovforslag (Tyskland, Østrig, Spanien) tage Sigte paa, dels hvilke særlige Former man i Lande med sporadisk Lovgivning har fundet det nødvendigt at give specielle Love for, dels endelig, om det vil være muligt at give nogen egentlig Definition af Begrebet »illoyal Konkurrence«.

Hvilke særlige
Former frem-
hæves i Ud-
landets almin-
delige Love?

Hvad nu det første Spørgsmaal angaar, vil det være naturligt at tage den tyske Lov til Udgangspunkt, idet den er den nyeste og derfor maa formodes at have taget Hensyn til de fleste af den illoyale Konkurrencens Fremtrædelsesformer. Loven tilsigter desuden i udpræget Grad at være en almindelig Lov. I dens § 1 ere ganske almindeligt Handlinger, som i Forretningsforhold foretages i Konkurrenceøjemed, og som stride mod »gute Sitten« (i Oversættelsen betegnet som »almindelig Hæderlighed«), karakteriserede som retsstridige. Overfor den, der foretager en saadan Handling, kan der nedlægges Forbud og anlægges Erstatningssøgmaal. Be-